

[Grethe Philip.]

plads for en vis skuffelse over krav, der ikke er blevet opfyldt. Det er imidlertid mit indtryk, at man også fra tjenestemændenes side nu i voksende grad er ved at få forståelse af, at lønforhøjelser på længere sigt kan have en bagside såvel som en forside, men jeg tror, at man i store kredse blandt tjenestemændene vil finde de nu foreslåede lønforhøjelser rimelige og acceptable.

Erik A. Jensen: Jeg formoder, at det lovforslag, som vi nu har til behandling, akkurat som de to foregående lovforslag oversendes til lønningsudvalget, og derfor skal jeg kort sige, at lovforslaget vedrørende forhøjelsen af stedtillæg og feriegodtgørelse til statens tjenestemænd må ses som et udtryk for det forlig, den højtærede finansminister har sluttet med tjenestemændenes centralorganisationer, og at det vel må siges at være acceptabelt, når det ikke har været muligt at få ørenlyd for kravet om overenskomsttillæg.

Hvad ferielønnen angår, finder jeg, at det er en landvinding, tjenestemændene her har gjort. Det er aldrig tidligere sket, at tjenestemændene har kunnet opnå ferieløn. Jeg tror, at der med det nye, som ligger heri, er skabt grundlag for fremtidig at kunne forhøje den ene procent, der nu bliver en kendsgerning, for så vidt forslaget vedtages.

Hvad angår stedtillæggets forhøjelse, tager jeg det som udtryk for velvilje, udtryk for, at den højtærede finansminister har haft ærlig vilje til at imødekomme tjenestemændene. Blot havde jeg gerne set, at beløbet på 240 kr. på den nye sats også kunne tildeles de tjenestemænd, der gør tjeneste i de resterende 123 kommuner, hvor de ikke er tillagt stedtillæg, på en eller anden måde. Det er vel ikke muligt, at man kunne komme til at tænke på noget som det militære personales udetillæg.

Vi i socialistisk folkeparti vil møde lovforslaget med velvilje såvel her i salen som i udvalget. Med hensyn til betænkelsehederne, som det ærede medlem hr. Baagø udtalte, idet han sagde, at det ikke var sikkert, at forslaget ville blive modtaget med glæde og forståelse ude i organisationerne, har jeg for mit eget vedkommende, hvor jeg har min gang, kunnet notere, at

det er blevet fuldt forstået i tjenestemandskredse.

Grøndahl: Den højtærede finansminister begrunder fremsættelsen af dette lovforslag med fællesudvalgets henvisning til lønudviklingen på det private arbejdsmarked. Det må vel igen være længsindigheden, der er tænkt på. Så vidt jeg kan forstå, har stats-tjenestemændene og lærerne krævet 10-12 portioners tillæg, der ville udgøre omkring 75 mill. kr. Den højtærede finansminister har handlet med dem, og resultatet er altså blevet de 45 mill. kr. plus yderligere 3 mill. kr. ved forhøjelse af det midlertidige bestillingstillæg og finanslovhonorarer, hvilket finansudvalget dog først skal konfirmere, hvad det nok gør — altså i alt 48 mill. kr. Det virker næsten tragikomisk, at den høje regering for ganske få dage siden fremsatte tilbud om besparelser på statens budget på op imod 185 mill. kr. og nu næsten daglig fremsætter nye lovforslag, som medfører en forøgelse af statsudgifterne. I denne sag drejer det sig om en bagatel på disse 48 mill. kr.

Op på hvilken måde vil den højtærede minister så fordele disse penge? Ministeren afviser med alle tegn på afsky en almindelig lønregulering. Nej, vi skal have noget fint, forhøjelse af stedtillægget og tillige nyt stedtillæg, hvor der aldrig før har været stedtillæg, og så en ny opfindelse, 1 pct. ekstra i feriegodtgørelse plus en 4 ugers ferie for de 50-årige tjenestemænd, hvor de før skulle være 53 år, før de kunne få denne fordel.

Hvorfor i alverden har den højtærede minister gjort disse krumspring? Har tjenestemændene ifølge lønningsloven krav på pengene, så skal de have dem, og har de ikke krav på pengene, så skal de heller ikke have noget. Da ministeren har givet indrømmelser, er der vel mest sandsynlighed for det første. Men så skal forhøjelserne gennemføres med manér og ikke på denne måde.

Vi må på det skarpeste advare imod denne nye opfindelse, 1 pct. feriegodtgørelsen. Ministeren begrunder forslaget med, at en tjenestemand med 3 ugers ferie i disse 3 uger ikke kan komme op på den i ferieloven af 1953 hjemlede feriegodtgørelse på 6 1/2 pct. af den udbetalte løn. Vi kan ikke god-